

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.I.20.346/2019/12. szám

A tanács tagjai: . Orosz Árpád a tanács elnöke
. Pap Eszter előadó bíró
. Csentericsné dr. Ágh Bíró Ágnes bíró

A felperes

A felperes képviselője: Dr. Szabó Balázs

Az alperes

Az alperes képviselője: Réti, Várszegi és Társai Ügyvédi Iroda
ügyintéző: dr. Réti László ügyvéd

A per tárgya: birtokháborítás megszüntetése és kártérítés megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma: Győri Törvényszék
2.Pf.20.350/2018/10.

Az elsőfokú bíróság és a határozat száma: Győri Járásbíróság
P.22.170/2016/53.

Rendelkező rész

A Kúria a Győri Törvényszék 2.Pf.30.350/2018/10. számú jogerős ítéletének az alperest a birtoksértő magatartás megismétlésétől eltiltó rendelkezését hatályon kívül helyezi és ebben a körben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja,

a jogerős ítélet birtokháborítás megállapítására vonatkozó rendelkezését hatályában fenntartja;

az alperesnek a kártérítés körében előterjesztett felülvizsgálati kérelmét hivatalból elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 35.000 (harmincötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Megállapítja, hogy az alperes 135.450 (százharmincötezer-négyszázötven) forint felülvizsgálati eljárási illeték visszatérítését kérheti.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az E. külterület, 1. és 2. helyrajzi számú, szántó művelési ágú, 5,2598, illetve 19,2557 hektár területű ingatlanok tulajdonosa a Magyar Állam, aki az alperessel mint az I. Állami Gazdaság jogutódjával a perbeli - és további más - ingatlanokra mezőgazdasági földhaszonbérleti szerződést kötött 2014. július 25. napjáig tartó határozott időre.
- [2] A Nemzeti Földalapkezelő Szervezet (a továbbiakban: NFA) 2013-ban pályázatot hirdetett a perbeli területek haszonbérletére, amelynek nyertese a felperes lett. Ennek eredményeként 2014. február 16-án mezőgazdasági földhaszonbérleti szerződés jött létre a Magyar Állam és a felperes között a perbeli ingatlanokra a 2014. október 16. napjától 2034. október 15. napjáig tartó határozott időre.
- [3] 2014. április 29. napján az alperes - véleménye szerint őt a Magyar Állammal kötött haszonbérleti szerződés alapján megillető - előhaszonbérleti jogára alapítottan a pályázatokban megtestesülő ajánlatot elfogadó nyilatkozatot tett a többi között a perbeli ingatlanokra vonatkozóan is, majd ennek eredménytelensége folytán pert indított a Magyar Állam és a nyertes pályázók - közöttük a jelen per felperese - ellen a Pesti Központi Kerületi Bíróságon (a továbbiakban: PKKB). Keresetében annak megállapítását kérte, hogy a per alperesei között létrejött mezőgazdasági földhaszonbérleti szerződések vele szemben hatálytalanok, elfogadó nyilatkozata folytán a szerződések azonos feltételekkel közte és a Magyar Állam között jöttek létre.
- [4] Az E-i Közös Önkormányzati Hivatal jegyzője 2014. augusztus 5. napján az alperes által a Magyar Állam mint a PKKB előtt folyó perrel érintett ingatlanok főbirtokosa ellen kezdeményezett birtokvédelmi eljárásban megállapította, hogy az alperes mint albirtokos birtokvédelemre jogosult és a PKKB-n folyó per lezárulásáig kötelezte az NFA-t a birtokháborítástól való tartózkodásra.
- [5] Az NFA az ingatlanokat 2014 őszén a felperes birtokába adta, aki 2015 tavaszán azokat tavaszi árpával bevetette.
- [6] Az alperes 2015. június 24. napján az E. belterület, 2. helyrajzi számú ingatlanon 6,8 hektár területen a felperes által vetett árpát lesilózta.
- [7] A PKKB a 2014. október 21. napján kelt ítéletével az alperes előhaszonbérleti jogának megsértésére alapított keresetét elutasította. A Fővárosi Törvényszék - a Kúria hatályon kívül helyező végzése folytán megismételt eljárásban hozott - jogerős ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [8] A perrel érintett ingatlanokat jelenleg a felperes birtokolja.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [9] A felperes a keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes birtokháborítást követett el a sérelmére az általa vetett növénykultúra részleges lesilózásával. Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a birtoksértő magatartás megszüntetésére és tiltsa el a további birtoksértő magatartástól. Kérte továbbá, hogy kötelezze a bíróság az alperest kártérítés címén 1.533.902 forint és kamatai megfizetésére.
- [10] Előadta, hogy a perbeli földterületekre érvényes mezőgazdasági földhaszonbérleti szerződéssel rendelkezett 2014. október 16. napjától kezdődően, amely őt a terület birtoklására, továbbá a termény tulajdonba vételére jogosította. Ezzel szemben az alperes földhaszonbérleti szerződése

2014. július 25. napján lejárt. Hivatkozása szerint a jegyző nem vele szemben részesítette birtokvédelemben az alperest, és nem vonta el az ő birtokláshoz való jogát sem. Álláspontja szerint a jegyzői birtokvédelem - annak posszesszórius jellege folytán - nem teremtett jogcímet a birtoklásra a volt haszonbérlo részére. Megítélése szerint az alperes - minthogy a magatartása jogellenes volt - köteles az abból fakadó kára megtérítésére.

- [11] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a jegyző előtti eljárásban birtokvédelemben részesült az NFA-val szemben az előhaszonbérleti jogának gyakorlásával kapcsolatos per tartamára.
- [12] Előadta, hogy a területen a 2014. őszi betakarítást követően talaj előkészítő munkálatokat végzett, előkészítve ezzel a területet a tavaszi vetésre. Miután észlelte, hogy a felperes a táblába tavaszi árpát vetett, azt maga permetezte, műtrágyázta, a betakarításig szükséges technológiai lépéseket megtette. Beismerte, hogy 7,5 hektár területen a terményt lesilózta, előadta azonban, hogy további 10,5 hektáron az árpát a felperes takarította be. Az volt az álláspontja, hogy a silózás nem volt jogellenes, mert annak időpontjában „birtokvédelmi végzés hatályos védelme alatt” állt. Érvelése szerint a szántó használatának folytatása, a szükséges technológiai lépések teljesítése indokolt és gondos eljárás volt. Beszámítási kifogást terjesztett elő 585.860 forint erejéig, amely az általa elvégzett nehéz kultivátorozás és altalajlazítás költsége.

Az első- és másodfokú ítélet

- [13] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes birtokháborítást követett el a felperes sérelmére azzal, hogy a felperes által haszonbérelt E. külterület 2. helyrajzi szám alatt nyilvántartott ingatlanon 2015. június 24. napján 6,8 hektár területet lesilózott. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek kártérítés címén 1.504.653 forintot és kamatait.
- [14] Ítéletének indokolása szerint a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 5:7. § (2) bekezdése értelmében a bíróságnak a birtokperben azt kellett vizsgálnia, hogy melyik félnek van érvényes jogcíme a birtoklásra, vagy melyikük jogcíme az erősebb, mivel birtokvédelemre a birtoklásra erősebb jogcímmel rendelkező birtokos jogosult.
- [15] Kifejtette, hogy a jogalap tekintetében kötve van az alperes által az előhaszonbérleti jogának megsértése miatt indított perben hozott jogerős döntéshez. Álláspontja szerint ennek alapján megállapítható volt, hogy az alperes mezőgazdasági földhaszonbérleti szerződése a határozott idő lejártával, 2014. július 25. napján megszűnt, ezért már a jegyző birtokvédelmi határozatának meghozatalakor sem rendelkezett jogcímmel az ingatlan birtoklására. Erre tekintettel megállapította, hogy az alperes a termény lesilózásával birtokháborítást követett el a birtoklásra az érvényes haszonbérleti szerződés alapján jogcímmel rendelkező felperes sérelmére.
- [16] Érvelése szerint a fenti birtoksértő magatartáson kívül az alperes további birtoksértést nem követett el, jelenleg sincs a terület birtokában, így a további jogsértéstől való eltiltás értelmezhetetlen, ezért ebben a körben a keresetet elutasította.
- [17] Kifejtette, hogy az alperes a kárt birtokháborítással okozta, így károkozása jogellenesnek minősül. Ezért a szakértő által megállapított összegű kár megtérítésére kötelezte az alperest a Ptk. 6:519. §-a alapján. Az alperes beszámítási kifogását - figyelemmel arra, hogy a kárt az alperes szándékosan okozta - a Ptk. 6:49. §-a alapján elutasította.
- [18] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és a birtoksértés megállapításán túlmenően eltiltotta az alperest a birtoksértő magatartás megismétlésétől, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.
- [19] Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a megállapítási kereset a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 123. § szerinti feltételeinek fennállta a birtokvédelmi igényt szabályozó jogszabályi rendelkezésekből következik. A Ptk. 5:5. § (1)

bekezdés és az 5:7. § (1) bekezdés rendelkezéseiből azt a következtetést vonta le, hogy - miután a perrel érintett ingatlan nincs már az alperes birtokában - a felperes nem kérheti az ingatlan birtokba bocsátását, továbbá arra figyelemmel, hogy a birtoksértő cselekmény egyszeri magatartással megvalósult, a felperes nem kérheti a cselekmény abbahagyását sem. Keresete kizárólag arra vonatkozhat, hogy a bíróság állapítsa meg a birtoksértés tényét. Rámutatott, hogy ebben a körben a bírói gyakorlat egységes, ettől eltérést az új Ptk. szabályai sem indokolnak.

- [20] Megítélése szerint a peres felek viszonylatában nem értékelhető az alperes javára a jegyző birtokvédelmi határozata, mert a jegyző előtti eljárásban a felperes nem vett részt, rá nézve a határozat nem tartalmaz kötelezést.
- [21] Kifejtette, hogy a peradatok alapján helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes 2014 októberében az ingatlan birtokába lépett, ezt az alperes nem akadályozta meg, vele szemben birtokvédelmi igénnyel nem lépett fel. A perrel érintett ingatlan tekintetében tehát a birtokátruházás a tulajdonos Magyar Állam részéről a Ptk. 5:3. §-a szerint megtörtént a felperes javára. Az elsőfokú bírósággal egyezően utalt arra, hogy az alperes haszonbérleti szerződése 2014-ben lejárt, az ingatlan használatára jogosító jogcíme ezzel megszűnt. Az volt az álláspontja, hogy az alperes által az előhaszonbérleti jogának megsértése miatt kezdeményezett eljárás eredményeképpen sem állapítható meg az alperest birtoklásra jogosító jogcím. Ehhez képest a felperes, mint az ingatlan haszonbérelője, 2014. október 16. napjától jogosult volt annak birtoklására, használatára a Ptk. 5:1. §-a alapján. Utalt arra, hogy a felek közötti viszonyban jegyzői határozat nem született, a jegyző eltiltásról nem rendelkezett. Ezért megítélése szerint az elsőfokú bíróság a birtoksértést jogszerűen állapította meg.
- [22] Nem értett egyet azonban az elsőfokú bíróságnak a jövőbeni birtoksértő magatartástól való eltiltás kapcsán elfoglalt álláspontjával. Kifejtette, hogy egységes a bírói gyakorlat abban a körben, hogy a birtokvédelmi igény elbírálása során eltiltás a jövőre nézve kereseti kérelemként előterjeszthető, arról a bíróságnak érdemben döntenie kell. Álláspontja szerint az, hogy az alperes az előhaszonbérleti jogának megsértése miatt kezdeményezett perben hozott jogerős ítélet felülvizsgálatát kérte, tehát a jogcím továbbra is vitás volt; továbbá a felek közötti viszony indokolja, hogy a bíróság az ítéletével előzze meg a további konfliktusokat, ezért az alperest eltiltotta a jövőre a magatartása megismétlésétől.
- [23] Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást abban a kérdésben, hogy a kártérítés jogszabályi feltételei fennállnak. A beszámítási kifogás elutasítását - eltérő jogi indokok alapján - ugyancsak megalapozottnak találta.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [24] A jogerős ítélet ellen az alperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben - tartalma szerint - annak hatályon kívül helyezését és elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.
- [25] Megsértett eljárási jogi jogszabályként a régi Pp. 123. §-át és 206. §-át jelölte meg.
- [26] Az volt az álláspontja, hogy a másodfokú bíróság megsértette a Pp. 213. §-át, amikor megállapította, hogy a megállapítási kereset feltételei fennállnak. Kiemelte, hogy a megállapítási kereset törvényi feltételei nem relativizálhatóak az anyagi jogi tényállás és az alkalmazandó anyagi jogi jogszabályok mentén. Véleménye szerint ahol a jövőre vonatkozó eltiltásnak, valamint kártérítésben való marasztalásnak helye van, ott nem lehet helye megállapításnak.
- [27] Hivatkozása szerint a másodfokú bíróság megsértette a Pp. 206. § (1) bekezdését, amikor a tényállás megállapítása során egyes tényeket figyelmen kívül hagyott, továbbá kirívóan okszerűtlenül mérlegelve a bizonyítás anyagát, helyt adott a felperes keresetének.

- [28] Anyagi jogi jogszabálysértésként a Ptk. 5:8. § (2) bekezdés, továbbá az 1:4. § (1) bekezdés és 6:519. § megsértésére hivatkozott.
- [29] Fenntartotta a per során hangoztatott álláspontját, miszerint a perrel érintett időszakban possesszórius birtokvédelem hatálya alatt állt, ezért birtoklása - annak jogcímére tekintet nélkül - jogszerű volt, és az ingatlan tulajdonosával, továbbá a tőle jogot szerző újabb haszonbérlővel szemben birtokvédelem illette meg. Hivatkozott arra, hogy a „nemo plus iuris” elvéből fakadóan csak a birtoklásra jogosult képes joghatályosan a birtok átruházására. Kifejtette: őt birtokvédelem illette meg a Magyar Állammal szemben, aki így nem ruházhatta át az ingatlan birtokát a felperesre. Véleménye szerint a másodfokú bíróság ezzel ellentétes döntése a Ptk. 5:8. § (2) bekezdésébe ütközik és kiüresíti a possesszórius birtokvédelem jogintézményét.
- [30] Álláspontja szerint a másodfokú bíróság a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésével állapította meg azt, hogy a felperes 2014 októberében az ingatlan birtokába lépett.
- [31] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítéletnek az elsőfokú ítélet kártérítésre kötelező döntését helybenhagyó rendelkezése ellen irányuló felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasítását, egyebekben a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [32] A felülvizsgálati kérelem részben alapos.
- [33] A régi Pp. 123. §-a a megállapítási kereset előterjesztésének két konjunktív feltételét határozza meg, ezek a jogvédelem alperessel szembeni szükségessége és a teljesítés követelésének kizártsága. Az alperes felülvizsgálati kérelmében a második feltétel fennállását vitatta.
- [34] Az eljárási jogi normát tartalommal kitöltő anyagi jogi jogszabály, a Ptk. 5:7. § (1) bekezdése határozza meg, hogy birtokperben mi minősül teljesítésnek: az eredeti állapot helyreállítása vagy a zavarás megszüntetése. Helyen mutatott rá a másodfokú bíróság, hogy a felperes ilyen tartalmú keresetet nem terjeszthetett elő az alperessel szemben, mert a birtokháborító magatartás folytán az ingatlan birtokából nem került ki, a zavarás pedig nem folyamatos, hanem egyszeri magatartással valósult meg. Ehhez képest a Kúria rámutat: a jövőre nézve a birtoksértéstől való eltiltásra irányuló kereseti kérelem előterjesztésének - a későbbiekben kifejtettek szerint - nem volt helye; a kártérítés iránti kereset pedig a birtokpertől független, mert a kártérítés nem tartozik a közvetlenül a birtokháborítás folytán követelhető teljesítés körébe. A felperes tehát az alperes - általa állított - birtoksértésére alapítottan teljesítést nem követelhetett, ezért helye volt megállapítási kereset előterjesztésének.
- [35] A birtokháborítás megállapítása iránt előterjesztett kereseti kérelem elbírálása során azt kellett vizsgálni, hogy a felperes a birtoksértőnek állított magatartás tanúsításának időpontjában az ingatlan birtokosának minősült-e, mivel birtokvédelemre csak a birtokos jogosult. Hangsúlyozza e körben a Kúria: a birtoklás tényállapot, a birtokos személyét elsősorban a tényleges helyzet határozza meg. Birtokos tehát elsősorban az, aki a dolgot tényleges hatalmában tartja.
- [36] Azt, hogy a dolog felett a tényleges hatalmat megszerezte-e valaki, illetőleg hogy valóban gyakorolja-e a hatalmat, a dolog természetéből, rendeltetéséből, használatának módjából kiindulva, a közfelfogás szerint kell megítélni. Szántó ingatlan birtoklása nyilvánvalóan annak művelése útján valósul meg. A másodfokú bíróság ítéletében rögzített - felülvizsgálattal nem támadott - megállapítás szerint az alperes nem bizonyította sikerrel azt a tényelőadását, hogy az ingatlanon a 2014. őszi betakarítást követően bármilyen talajelőkészítő munkát végzett volna, a szakértő véleményében úgy foglalt állást, hogy a szatelitképek éppen a munkálatok hiányát igazolják, a permetezési munkák elvégzését pedig a permetezési napló nem támasztotta alá. Ezzel szemben nem volt vitatott a perben, hogy a felperes 2015 tavaszán a föld művelésébe kezdett azzal, hogy abba tavaszi árpát vetett. Ebből pedig arra kell következtetni, hogy az ingatlan birtokosa 2015 júniusában a felperes, és nem az alperes volt.

- [37] Utal a Kúria arra, hogy a felperes a birtokot a Magyar Államtól szerezte, aki az ingatlan tulajdonosaként a Ptk. 5:1. § (2) bekezdése alapján maga is birtokosnak minősül. Nem helytálló az alperesnek az az álláspontja, hogy a Magyar Állam nem jogosult az ingatlan birtoklására, hiszen az alperes e jogát maga is tőle származtatja.
- [38] A fentiek tisztázását követően kerülhetett sor annak a vizsgálatára, hogy a felperes vagy az alperes rendelkezik-e jogosultsággal az ingatlan birtoklására. Helyesen mutattak rá az eljáró bíróságok arra: mivel a Fővárosi Törvényszék az alperes előhaszonbérleti joga megsértésére alapított keresetét jogerősen elutasította, a határozott időre kötött mezőgazdasági földhaszonbérleti szerződés megszűnésével megszűnt a birtoklásra jogosító jogcíme is. A Kúria az alperes felülvizsgálati érvelésével összefüggésben kiemeli: önmagában a jegyző birtokvédelmi határozata - érvényes anyagi jogi jogcím hiányában - nem teremthet jogcímet a birtoklásra, a megszűnt jogcímet nem pótolhatja. Ezért az alperes nem hivatkozhat eredményesen arra, hogy birtoklásának jogcíme a jegyző birtokvédelmi eljárásban hozott határozata lett volna.
- [39] Ezzel szemben aggály nélkül megállapítható, hogy a felperes a dolog birtoklására a közötté és a Magyar Állam között érvényesen létrejött mezőgazdasági földhaszonbérleti szerződés alapján jogcímmel rendelkezett.
- [40] A fent kifejtettekre tekintettel helytállóan állapították meg az ügyben eljáró bíróságok, hogy az alperes a Ptk. 5:5. § (1) bekezdése szerinti tilos önhatalommal a felperest az ingatlan birtoklásában zavarta, sérelmére birtokháborítást követett el azzal, hogy az általa birtokolt földbe vetett árpát lesilózta. Ezért a Kúria a jogerős ítéletnek ezt a rendelkezését a régi Pp. 275. § (3) bekezdésében foglaltak szerint hatályában fenntartotta.
- [41] Nem értett egyet azonban a Kúria a másodfokú bíróság döntésével a birtoksértő magatartás megismétlésétől való eltiltás kérdésében. A perbeli esetben ugyanis a birtoksértő magatartás - konkrétan: az árpa lesilózása - egyszer megtörtént, meg nem ismétlődő cselekmény volt. Tekintettel arra, hogy azóta is a felperes van az ingatlan birtokában, a földet ő műveli, és jogerősen elbírálásra került az alperes előhaszonbérleti jogra alapított - alaptalan - igénye is, annak megismétlésétől nem kell tartani, ezért a további birtokháborítástól való eltiltásnak nem volt helye. Erre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletnek ezt a rendelkezését a régi Pp. 275. § (4) bekezdés alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróság ítéletét ebben a körben a régi Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helyben hagyta.
- [42] A jogerős ítéletnek az alperest kártérítés megfizetésére kötelező rendelkezése ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelem tekintetében a Kúria az alábbiakat állapította meg.
- [43] A régi Pp. 271. § (2) bekezdése kimondja, hogy nincs helye felülvizsgálatnak olyan vagyoni jogi ügyekben, amelyben a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték a hárommillió forintot nem haladja meg. Ez az értékhatártól függő kizárás nem vonatkozik azokra az ügyekre, amelyek ingatlan tulajdonára vagy ingatlant terhelő jogra vonatkoznak, vagy ingatlanra vonatkozó jogviszonyból erednek.
- [44] A felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 1. pontja szerint a jogerős határozat több rendelkezése ellen irányuló felülvizsgálati kérelem esetén valamely felülvizsgálatot kizáró ok meglétét, illetve hiányát, továbbá adott esetben az értékhatárkorlát alóli kivétel fennálltát a Kúria rendelkezésenként külön-külön hivatalból vizsgálja. A PK véleményhez fűzött indokolás szerint amennyiben a jogerős ítélet több rendelkezést tartalmaz, amelyek között felülvizsgálattal támadható és nem támadható rendelkezések egyaránt előfordulnak, a felülvizsgálati korlátok fennállását kérelmenként külön-külön kell megvizsgálni. Érdemi elbírálásra csak az a kérelem lehet alkalmas, amellyel kapcsolatban semmilyen korlátozó rendelkezés nem érvényesül. A befogadhatóság egy olyan eljárásjogi minőség, amellyel a felülvizsgálati kérelemnek a jogerős ítélet valamennyi felülvizsgálni kért rendelkezése tekintetében, külön-külön, teljes terjedelmében rendelkeznie kell. Ennek elbírálása során az egyes kérelmek általában nem hatnak ki egymásra. A felülvizsgálati korláttal érintett kérelmet tehát nem teszi befogadhatóvá és érdemben elbírálhatóvá az a körülmény, hogy azt esetlegesen a jogerős ítéletet

támadó olyan másik kérelemmel együtt terjesztették elő, amellyel szemben korlátozás nem érvényesül.

- [45] A jogerős ítéletnek az alperest kártérítésre kötelező rendelkezése tekintetében a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték a hárommillió forintot nem haladja meg, ezért ebben a körben kizárt a felülvizsgálati kérelem előterjesztése. Utal a Kúria arra, hogy e felülvizsgálati kérelem független a jogerős ítélet birtokháborítás tárgyában hozott rendelkezését támadó felülvizsgálati kérelemtől, mert az alapul szolgáló két kereseti kérelem (birtokháborítás megállapítása és kártérítés megfizetése) egymással valóságos tárgyi keresethalmazatot alkot.
- [46] A fent kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítélet kártérítés megfizetésére kötelező rendelkezése ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelmet a régi Pp. 273. § (2) bekezdés a) pontja alapján hivatalból elutasította.

Záró rész

- [47] A Kúria döntése szerint a birtokvédelem tárgyában előterjesztett felülvizsgálati kérelem tekintetében a felperes és az alperes pernyertessége és pervesztessége között nem volt számottevő különbség, ezért a Kúria a régi Pp. 81. § (1) bekezdése alapján az erre a kérelemre eső, az alperes által előlegezett 70.000 forint felülvizsgálati eljárási illeték fele részének megfizetésére kötelezte a felperest azzal, hogy a felek a felülvizsgálattal felmerült további költségeiket maguk viselik.
- [48] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 57. § (1) bekezdés e perben alkalmazandó f) pontja értelmében az illeték a peres eljárás illetékének 10%-a abban az esetben, ha a bíróság az - ebben az esetben felülvizsgálati - eljárást megindító beadványt hivatalból elutasítja. Az alperes a kártérítés megfizetésére kötelező jogerős ítéleti rendelkezés ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelemre tekintettel 150.500 forint illetéket fizetett meg, ezért a mérsékelt illetéket meghaladóan lerótt összeg visszatérítését kérheti az Itv. 80. § (1) bekezdés i) pontja alapján. Ennek érdekében a Kúria határozatát a kérelmező lakóhelye szerinti adóhatóságnak az elsőfokú bíróság küldi meg az Itv. 81. § (2) bekezdése szerint.
- [49] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020. (III. 31.) Kormányrendelet (Veir.) 29. § (1)-(2) bekezdésének együttes alkalmazásával - a felek által közösen előterjesztett kérelem hiányában - a régi Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2020. június 17.

Dr. Orosz Árpád s.k. a tanács elnöke, Dr. Pap Eszter s.k. előadó bíró, Dr. Csentericsné dr. Ágh Bíró Ágnes s.k. bíró